

nærmere Undersøgelse. Der er Spørgsmaalet om forskellige Former for Anvendelse af Forholdstalsvalgmaaden, saaledes at man havde tænkt sig, at Vælgerne ikke blot skulde have Ret til at stemme paa hvilken Kandidatliste de vilde, men ogsaa skulde kunne udøve en særlig Indflydelse paa den vedkommende Liste ved at sætte et Kryds ved den Persons Navn, man helst ønskede valgt, saaledes, at hvis et tilstrækkeligt Antal Vælgere havde sat Kryds ved det samme Navn, der altsaa fandtes længere nede paa Listen, kunde dette Navn sættes som Nr. 1. Dette Spørgsmaal har været fremme i Udvalget, men vi have ikke kunnet slutte os dertil, idet vi ere gaaede ud fra, at den Valgordning, der her foreslaas, vil forøge Arbejdet meget væsentligt og ogsaa til at begynde med frembyde adskillige Vanskeligheder, saa at vi, navnlig af Hensyn til det dermed forbundne forøgede Arbejde, ikke have kunnet tilraade at gaa til en saadan Bestemmelse.

Dernæst har der været Spørgsmaalet om Indførelse af Stemmepligt. Heller ikke det have vi kunnet gaa med til. Det er jo noget nyt og ukendt, og det vilde ogsaa forøge Arbejdet i meget væsentlig Grad, naar der skal foretages Valg. Derimod have vi ikke haft noget imod, at der bliver foretaget Undersøgelser af disse to Spørgsmaal, navnlig ogsaa vedrørende Anvendelsen deraf i andre Lande. Det stemmer ogsaa med den Stilling, jeg flere Gange har indtaget som Formand for et Udvalg, at jeg ikke har modsat mig, naar et Mindretal har ønsket Oplysninger om det ene eller det andet, da at rette en Henvendelse derom til vedkommende Minister. Derfor har det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke fundet nogen Anledning til at modsætte os, at der gøres en saadan Henstilling til Indenrigsministeren om at gøre disse Spørgsmaal til Genstand for nærmere Undersøgelse og i sin Tid at lade Rigsdagen tilflyde Meddelelse om Resultatet deraf.

Idet jeg anbefaler disse Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse, vil jeg slutte, som jeg begyndte, med at sige, at jeg har den Tro, at det, vi her foreslaa, er godt. Det er en forsvarlig Løsning af den Sag, der ligger for, og jeg vil igen betone, at en Løsning er nødvendig, vi kunne ikke gaa uden om Spørgsmaalet, det trænger saa stærkt paa, at det skal løses, det have sikkert de fleste af os ogsaa en Følelse af. Dernæst vil jeg gerne betone, at den Løsning, der her

foreslaas, er vel skikket til at give Udsigt til en fredelig, rolig og fremadskridende Udvikling i det hele taget ogsaa paa andre Omraader. Det gælder for os om ikke at komme ind paa vilde Veje, det gælder for os om ikke at standse Lovgivningsvirksomheden, og det gælder at berede Jordbunden for en frodig og frugtbar Lovgivningsvirksomhed, saaledes at der kan skabes Betingelser for en rolig Forhandling over hele Linien.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Sagen til det høje Tings Velvillie.

Hage: Det Ændringsforslag, jeg skal tillade mig at anbefale til det høje Tings Velvillie, er enslydende med det Forslag, der var stillet af det samme Mindretal i Fjor. Det var under Forhandling den 17. April, tror jeg, i Fjor, lige ved Samlingens Slutning, men da Sagen forelaa saaledes, at Lovforslaget var sendt tilbage fra Fællesudvalget med to forskellige Indstillinger til de to Afdelinger af Rigsdagen, og da hver Afdeling vedtog den Form for Forslaget, som var foreslaaet af denne Afdeling, bortfaldt selve Lovforslaget og dermed ogsaa dette Ændringsforslag, som er stillet af det Mindretal, hvortil jeg hører. Da jeg imidlertid under Forhandlingen den 17. April i Fjor havde Anledning til at gennemgaa dette Ændringsforslag meget nøje i alle Detailler, og da det, som bemærket, er enslydende med Forslaget i Fjor, finder jeg ingen Anledning til atter at gaa ind paa Detaillerne i dette Forslag. Jeg skal kun i korte Træk optrække Hovedlinierne for Forslaget, trække de store Punkter frem i Forslaget.

Jeg skal her henpege paa, at Forslaget falder i 3 Dele, idet vi have delt det efter de forskellige Arter af kommunale Raad, en Afdeling for København, en for Købstæderne og en for Landkommunerne. Det er en formel Ordning, som vi have troet vilde vise sig praktisk, og som vilde lette Arbejdet ude paa Landet og i Byerne ved Valgene. Det har ikke fundet nogen Tilslutning fra anden Side, skønt jeg ikke formaar at se, hvorfor man ikke vil gaa med til en saadan Ordning. Jeg har ikke hørt det bevist, at den ikke var praktisk, og jeg maa vedblivende holde paa, at den i meget høj Grad vilde lette Arbejdet for dem, der skulle lede Valgene. Naar man ved, hvor Formændene for Kommunalbestyrelserne og de, der skulle lede Valgene, ere overlæssede med Arbejde, synes jeg,